

и ходи отъ едно мѣсто на друго: кажи ми, моляхъ ти ся, прилича ли и неговый животъ на Еленкинъ-тъ?

М. Прилича, както и животъ-тъ на сичкы-ты другы добытъцы: на коніе-ты, на воловеты, на овцы-ты и сичкы-ты животны, кои-то дыхатъ и ся движатъ. Животъ-тъ имъ прилича на животъ-тъ на мъжи-ты, на жены-ты, и на дѣца-та, и ся нарича *одушевленъ животъ*.

И. Като е така, то животъ-тъ ми не е растителенъ, но е одушевленъ животъ.

М. Добръ, чадо, вече доволно ся разговаряме: иди сега та поиграй малко съ Еленкѣ, и послѣ ще вы повикамъ да прочетете другъ урокъ.

—0—

РАЗГОВОРЪ Е.

Вечеръ-тъ Еленка ся бѣше утрудила много, защо-то много бѣше играла, и тутакси подиръ вечеріѣ-тѣ задрѣма. Майка и ѣж заведе и ѣж турна да спи, и донесе назадъ свѣщъ-тѣ, защото Еленка като добро момиче спѣше сякога безъ свѣщъ.

Подиръ Г-жа Анна отиде въ книгохранилицѣ-тѣ, и заведе съ себе и Иванча, и го попыта, иска ли да види нѣкои живописанія. А той рѣче, че повече желае да ся разговаря съ майкѣ си. И сѣдна на малкыя-тъ си